

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

PAMFLET

26080

VADERLANDSCH DICHTSTUK.

10 112

ZHYTECHNICHESKIY INSTITUT

**AAN HET JAAR
1830.**

VADERLANDSCH DICHTSTUK,

UITGESPROKEN

IN

HET EERSTE DEPARTEMENT DER MAATSCHAPPIJ

TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN,

OP DEN 27 DECEMBER, 1830.

DOOR

J. Poondeau.

Amsterdam,

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT,

ten voordeele van het Fonds ter Algemeene Wapening.

PRIJS 20 CENTS.

STATE OF NEW YORK

1880.

AN ACT TO AMEND THE LAW IN RELATION TO THE

PROVISIONS

OF THE SEVERAL ACTS RELATIVE TO THE

PROVISIONS OF THE SEVERAL ACTS

RELATIVE TO THE SEVERAL ACTS

1880

Handwritten signature or name

Printed text below the emblem

Printed text below the emblem

Printed text below the emblem

Printed text below the emblem

AAN HET JAAR 1830,

BIJ DESZELFS NADEREND EINDE.

Oude! die daar rillend staat,
Met de doodverw op 't gelaat,
Aan den grenspaal van uw leven;
Oude! die daar krimpt en woelt,
Nu ge uw einde naderen voelt,
En ge ons allen zult begeven;
Oude! wilt ge een eerlijk graf? —
Reken dan met ons eerst af!

Zeg, wat hebben we u gedaan,
Dat ge in 't rusteloos bestaan
Zoo veel leeds en rampen kweekend,
Ons den lieven vrede onttrekt,
En uw' eigen' naam bevekt,
Die met bloed staat aangeteekend? —
Dat, nu ge afgeleefd daar gaat,
Ge ons zoo vele jammen laat? —

Zie, met hartlijkheid en vuur,
 Zegende elk, in 't nachtljk uur,
 De eerste teeknen van uw leven;
 En, met een opregt gemoed,
 Heeft u elk, den welkomstgroet,
 Als een' goeden gast gegeven:
 Alles had men voor u veil,
 Want uwe aankomst spelde ons heil.

Ja, die aankomst, zoo gevierd,
 Hebben wij die niet gesierd,
 Met de zangen der koralen,
 Die, in 't oude Nederland,
 Trilden langs den breeden wand
 Van de heilige tempelzalen;
 Waarin elk eerbiedig zat,
 En op u Gods zegen bad?

Hebben wij, met liefde in 't hart,
 Niet gekield de wond der smart;
 Door uw strenge jeugd geslagen;
 Toen uwe onbezuisde hand,
 't Aardrijk kleede in d' ijzren band,
 En den schaamlen wreed liet klagen?
 Zeg, wie gaf hun 't leven weêr,
 En wie hield uw naam in eer?...

Zijn wij, heel uw leven door,
 Afgeweken van het spoor,
 Dat het regt had voorgeschreven?
 Zaagt gij niet, hoe elke stand
 Stréefde in 't oude Nederland,
 Om uw' naam den roem te geven,
 Dien 't geschiedboek meldde aan de aard',
 Dat gij rijk aan zegen waart? —

Zie dit, stervende oude! dit,
 Was ons aller doel en wit:
 En wij wisten woord te houden;
 Maar, hoe hebt ge uw' aard betoond,
 En hoe hebt gij ons beloond,
 Die zich aan u toevertrouwden? —
 Gul en hartlijk waren wij —
 Kind der Eeuw! zeg, wat waart gij? —

Valsch en listig, als de slang,
 Was uw schuifelende gang,
 Door het hart van Neêrlands staten;
 Maar, in 't zeker treffen sluw,
 En van 't eerlijk Noorden schuw,
 Hebt ge in 't Zuid' uw' worp gelaten:
 Ja, dat Zuiden kweekte uw nest.
 't Ontuig groeide daar het best.

Ja, het broedsel wies er op,
 En de valsche slangenkop,
 Wist verraadlijk zich te heffen;
 En hij spoog zijn smetstof uit;
 En hij vlamde en zocht, voor buit
 d' Ouden Leeuw van 't Noord' te treffen;
 Maar, God lof! zijn angel brak,
 Voor een Leeuwenhuid te zwak.

Doch, de smetstof vloeide voort,
 En verwekte woede en moord,
 Tegen rustige onderdanen;
 En, den schrikbren oproerbrand,
 Zaagt ge in 't Zuidlijk Nederland,
 Zich den weg tot gruwlen banen;
 En, 't getrouwste volk der aard',
 Greep, tot noodweer, 't oorlogszwaard.

Dit, o oude! aan 's leyens perk!
 Zijn de vruchten van uw werk,
 Die 't geschiedboek zal vergadren;
 Ja, de manneef ziet uw daân,
Achttien honderd dertig! staan,
 In die onvergange bladren;
 En, van hem vloekt hij nog de asch,
 Die der trouw zoo ontrouw was.

Doch, wat zie ik, oude! hoe?
 Werpt ge uw' blik mij grinnig toe?
 Heft gij fier het hoofd naar boven?
 Roept gij stout den hemel naan,
 Tot getuige van uw daan?
 God! wat moet ik hier gelooven?
 'k Hoor een stem, die tot mij zegt:
 «Neen, uw vonnis was nietragt!»

Oude! die daan grinnig staat,
 Wend niet af uw bleek gelaat,
 Maar, zie mij voor 't laatste in de oogen!
 Wees in 't sterfensuur niet stug:
 Oude! — 'k neem mijn woord terug!
 Neen, zóó hebt ge ons niet bedrogen;
 Want, hoe waar het kwade zij,
 't Goede toch bragt ge ook daarbij!

Ja, één' geest, één' ziel, één' zin,
 Gaaft gij 't oude Neerland in,
 Toen 't den gruwel zag gebeuren,
 Dat zijne onbesmette vlag
 In het stof vertreden lag,
 Om den band vaneen te scheuren,
 Die, door 's kunstenaars wondren vond,
 Noord' en Zuid' aan één verbond.

Doch, die hoon werd zuur geboet,
 Toen de ontylande leeuwenmoed
 Brulde uit Hollandsche kartouwen;
 Toen de zeerob, lang gesard,
 Met verkropte woede in 't hart,
 Aanhief: 't WILLEM VAN NASSOUWEN;
 En de klank van 't schor metaal;
 Nadruk gaf aan zang en taal.

Ja, toen gaf weér Neêrlands vlag,
 Aan de muiters diep ontzag;
 Die de Schelde zagen beven:
 Die erwaarden, dat verraad,
 D'ouden moed niet nederslaat;
 Die hun makkers zagen sneven,
 Toen, wie de aard' had uitgebraakt,
 De aard' weér werd ten graf gemaakt.

Ja, 'k herhaal 't, één ziel en zin,
 Gaaft gij 't onde Neêrland in;
 Toen de Vorst het riep te wapen:
 Eigen lijf werd niet geteld;
 Ieder burger trok te veld;
 Ieder moeder gaf haar knapen;
 't Vaderland was in gevaar;
 Maar de strijders waren daár!

Tuig het, allet doel en wensch,
 Tuig het, bolwerk aan de grens,
 Waar de wachters zijn 's lands zonen;
 Waar hun arm het krijgswaard draagt;
 Waar geen muiter zich nu waagt,
 Om er Neêrlands vlag te honen;
 Waar de borst van krijgsmoed brandt,
 Voor den Vorst en 't Vaderland!

Tuig het, gij mildadigheid!
 Offers, 't Vaderland gewijd,
 Door de schaamlen en de rijken!
 Tuig het, tuig het, volk der aard',
 Dat bewondrend op ons staart:
 Zaagt gij ooit zóó de eendragt blijken? —
 Neen, door eigen krachten groot,
 Klimt slechts Neêrland in den nood.

Ja, dit, oude! aan 's levens perk!
 Zijn ook vruchten van uw werk,
 Die 't geschiedboek zal vergadren:
 't Nakroost ziet ook deze uw daân,
Achttien honderd dertig! staan,
 In die onvergangbre bladren;
 En, van hem vereert het de asch,
 Die der trouw zoo trouwe was.

En nu, oude! 't is volbragt, gij gijft
 Ga, waan de beewigheid u wacht; gijft
 Luik uwe oogen; sluit ze in vrede.
 Neen, wij twisten nu niet meer;
 Doch, voor d' allerlaatsten keer,
 Hebben wij nog ééne bede:
 Hoor die, eer gij ons verlaat,
 Doe die, als uw sterfuur slaat.

Zie, wanneer gij van ons wijkt,
 En uw hand den broeder reikt,
 Die, na u, tot ons zal komen;
 Zeg dan: DAT OUD NEDERLAND,
 MET DE WAPENS IN DE HAND,
 OOK DE TOEKOMST NIET ZAL SCHROMEN;
 MAAR, MET GOD, EN 'T REGT VOORAAN,
 OP ZIJN GRENZEN PAL ZAL STAAN! —

AMSTERDAM,
 December 1830.

